

מ"ת 5125/09/18 - מדינת ישראל נגד חגי משאלי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 5125-09-18 מדינת ישראל נ' משאלי
תיק חיצוני: 416851/2018

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	חגי משאלי

החלטה

מבוא:

1. בפני בקשה להורות על המשך מעצר הבית בו נתון המשיב וזאת עד תם ההליכים המשפטיים נגדו, וכן להורות על פסילתו מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה עד תם ההליכים המשפטיים.
2. במקביל להגשת הבקשה הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא ביטוח. על פי הנטען נהג המשיב ביום 16.9.18 בשעה 11:40 או בסמוך לכך, בדרך מנחם בגין בירושלים כשהוא פסול מנהיגה בהתאם לגז"ד שניתן בעניינו בתיק מספר 6918-12-13 מיום 14.7.15 למשך 3 חודשים בנוכחותו, והוא לא הפקיד את רישיון הנהיגה. באותן הנסיבות, כך נטען, נהג המשיב ברכב מבלי שיש בידו תעודת ביטוח בת תוקף על השימוש בו.
3. במסגרת הבקשה מציינת המבקשת כי למשיב 9 הרשעות קודמות הכוללות הרשעה בעבירה שעניינה תאונת דרכים שגרמה חבלה של ממש, ושלושה תיקים בהם טרם הוכרע הדין בעבירות של נהיגה זמן פסילה, שכרות וגרימת תאונת דרכים. המבקשת מציינת כי למשיב גם עבר פלילי הכולל 22 הרשעות קודמות בגין חלק מהן ריצה אף מאסרים בפועל. בנסיבות אלו עותרת המבקשת לקבלת הבקשה.
4. ב"כ המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה ומפנה לרישיון הנהיגה בו אוחז המשיב ושנופק לו על ידי משרד הרישוי. עוד הוסיף, כי במסגרת התיק בו נפסל, חתם המשיב על תצהיר חלף הפקדת הרישיון.
5. במענה לטיעוני ההגנה ציינה המבקשת כי הפקדת רישיון או תצהיר לא נעשתה לאחר המועד האחרון בו ניתנה לו ארכה להפקדה. יתר על כן, ועל אף שנופק לו רישיון ממשרד הפנים, לא מצא המשיב לנכון ליידעם בדבר ולהפקיד את הרישיון שניתן לו והוא המשיך לנהוג כשהוא נתון בפסילה. המבקשת מדגישה כי באחריותו של המשיב היה לבדוק את נושא הפסילה, מול בית המשפט שגזר את דינו, אולם הוא כאמור בחר להתעלם, אף כשקיבל את הרישיון ממשרד הרישוי, ששגה בנפקו לו רישיון.

דין:

6. לאחר עיון בחומר הראייתי לרבות בשלושת תיקי החקירה שצורפו לבקשה, ושהוגשו אך לצורך הוכחת ידיעתו אודות הפסילה, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימות ראיות להוכחת האישום. אומר כבר בתחילה כי אף אם נופק למשיב בשגגה רישיון זמני ובהמשך אף רישיון קבוע, אין בכך כדי להסיר ממנו את האחריות, ודאי כשהוא יודע או לפחות היה צריך לדעת כי קיימת פסילה בעניינו, והוא צריך להפקיד את הרישיון בהתאם להצהרתו באותן בקשות וההחלטות שניתנו ביחס אליהן ושהוגשו על ידו לדחיית מועד ההפקדה.
7. אוסיף, כי התצהיר אליו מתייחס המשיב, אינו מתייחס לגזר הדין שניתן בעניינו, אלא צורף לבקשה שהוגשה מטעמו לביטול פס"ד במסגרת אותו הליך, ובית המשפט נעתר לה וביטל את פס"ד. ויודגש, אין בתיק כל ראייה להפקדת רישיון או תצהיר לאחר סיום ההליך ומתן הארכה האחרונה כאמור.
8. כפי שיפורט להלן עיון בתיקי החקירה מאשש את המסקנה כי המשיב בחר להתעלם מאותה החלטה. במסגרת ת"ד 2628-04-16 נחקר המשיב בגין עבירות של נהיגה בפסילה וגרימת תאונה, ואישר כי הוא מודע לכך שנפסל בגין התיק בבאר-שבע, אולם ניתנה לו ארכה בסיומה, כך ציין, יפקיד את רישיונו. (שורות 3-6).
9. במסגרת ת"ד 10656-02-18 נחקר המשיב פעם נוספת בגין חשד לביצוע עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה בשכרות, זאת ביחס לאירוע מיום 12.11.17. בהודעתו מציג המשיב גרסה מתחמקת ולא אמינה ומפנה את האחריות לבא כוחו שלא עדכן אותו בדבר, על אף שביקש ממנו להגיש, כך לדבריו, בקשת דחייה נוספת. המשיב גם מציין כי הוא אינו יודע מה הוחלט בסופו של דבר. (שורות 17-31). בעניין זה אציין, כי במסגרת ההחלטה מיום 6.4.16 הובהר למשיב כי בכל מקרה לא תינתן לו ארכה נוספת מכל סיבה שהיא.
10. במסגרת פל"א 276970/2018 נחקר המשיב ביום 19.6.18 זו פעם שלשית בגין עבירות של נהיגה בפסילה ונהיגה בשכרות סמים. עת הופנו אליו שאלות בעניין גזר הדין שניתן בבית המשפט בבאר שבע, בחר המשיב בתחילה שלא לזכור, ובהמשך כשהוצג לו פרוטוקול הדיון זכר כי התייצב עם עורך דינו, אולם לא זכר מה נאמר שם, אם נפסל או שמא ניתנה לו דחייה. גרסתו זו על רקע חקירותיו הקודמות כפי שצינתי לעיל, מבססות היטב את המסקנה כי המשיב בפשטות בחר להתעלם מאותה החלטה ולהפרה באופן בוטה פעם אחר פעם. אם לא די בכך, הרי שאף אם הרשות טעתה וניפקה לו רישיון, ועל רקע האמור לעיל, חובתו הייתה להביא מידע זה לידיעתה, והרי הוא עצמו יודע כי הוא טרם החל בריצוי הפסילה שהוטלה עליו.
11. צבר העבירות והאירועים עליהם עמדתי מבסס עילה שעניינה מסוכנות מצד המשיב לשלום הציבור ולמשתמשי הדרך. המשיב בהתנהגותו הוכיח כי הוא אינו סר למרות החוק עת הפר באופן מתמשך החלטה שיפוטית שניתנה בעניינו.
12. במצב דברים רגיל היה בכך כדי להוביל למסקנה, כי יש לקבל את הבקשה במלואה. יחד עם זאת, ועל רקע העובדה כי במסגרת אותם תיקים קודמים לא מצאה המבקשת לנכון להגיש בעניינו בקשת מעצר, כפי שמתבקש כעת, ובהעדר הסבר המניח את הדעת בדבר התנהלות זו, לא מצאתי לנכון להיעתר לבקשה במובן זה שתכלול הוראה למעצרו במסגרת מעצר בית מלא. לתוצאה זו ניתן להגיע גם משום נסיבותיו האישיות של המשיב, בהיותו אב

ל-6 ילדים שעוסק לצורך פרנסה במכירה בשווקים. נוסף לכך, למשיב עבר תעבורתי שאינו משמעותי. בנסיבות אלו אני מורה כדלקמן:

- א. המשיב ייפסל מלקבל או מלהחזיק ברישיון וזאת עד תם ההליכים המשפטיים.
- ב. המשיב יפקיד סך של 2500 ₪ שלא תהווה להבטחת תנאי השחרור ותיעשה עד ליום 9.10.18.
- ג. המשיב יחתום על ערבות בסך 5000 ₪ להבטחת אותם תנאים.
- ד. המשיב יעמיד ערב צד ג' שיכול ותהא אשתו הילה משאלי ת.ז. 035715804 שיחתום על ערבות בסך 5000 ₪.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ט, 04 אוקטובר 2018, בנוכחות
הצדדים.